

καὶ ἐμαρτύρησεν ἐν φόβῳ Θεοῦ πῶς ἄλλον δὲν γινώσκει μόνον πῶς ὁ πατέρας του ἔκανε σπερνολείτουργον καθέκαστον χρόνον στὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίουσπου μηνός, διὰ ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν, οὐχὶ δὲ πῶς νὰ ἦτον ἐδική του ἡ Ἐκκλησία ἢ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ. Μόνον κατὰ τὴν τάξιν ποῦ ἔχουν ἐδῶ οἱ χριστιανοί, καὶ κάνουν ἄρτοκλασίαις καὶ πανήγυραις ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων. Τούτῳ τρόπῳ (τοιουτοτρόπως) ἐόρταζεν καὶ ἐκεῖνος, καὶ οὐχὶ πῶς νὰ εἶχεν κανένα δικαίωμα κτητορικόν ... Ἐτι δὲ ἦλθον καὶ οἱ παρόντες ὑπογεγραμμένοι ἱερεῖς καὶ χριστιανοί, καὶ ἐμαρτύρησαν ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν τους, πῶς ὁ παπᾶ Νικήτας ἀνάκτισε (ἀνεκαίνισε), καὶ ἐμεγάλωσεν τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν, ἐξουσιάζοντάς την εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐπρουκοδότησε καὶ δύο ἀμπέλια. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ παπᾶ Νικήτα ἀνέμεινεν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, κατὰ τὴν παραγγελίαν ποὺ ἄφισαν ἐγγράφως ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ ὁποία ἔβανεν ἐφημέριον ἕως οὗ ἐγένεν ἱερέας ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ πρωτοπαπᾶς κὺρ Ἀντώνιος καὶ ἐφημερεύει εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν μέχρι τῆς σήμερον, χρόνους τριάντα ἔξη. Ὅθεν ἡ ταπεινότης ἡμῶν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερέων καὶ χριστιανῶν, καὶ τὴν διαθήκην τοῦ παπᾶ Νικήτα, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, ποῦ ἐπεκράτησεν, νὰ ἔχουν ἐξουσίαν οἱ κτήτορες τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ταῖς προκοδοτίζουν εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τους, καὶ νὰ πηγαίνουν ἀπὸ παιδὶ ἕως παιδί. Ἀποφασίζομεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοπαπᾶ κὺρ Ἀντωνίου καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων αὐτοῦ, νὰ ψάλλῃ καὶ νὰ ἱεουργῇ ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, νὰ εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀγιάζῃ τοὺς χριστιανούς, καὶ νὰ συνάξῃ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα, τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων. Μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον, νὰ ἀνεμένη (παραμένη) ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ παιδίου του, ποὺ θέλει παραγγεῖλει, μὲ ὅλα της τὰ δικαιώματα, ἔχοντος χρέος, ὅποιος ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ τὴν φωταγωγῇ κατὰ τὴν τάξιν, νὰ ψάλλεται καὶ νὰ ἱεουργεῖται ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς δεσποτικαῖς ἐορταῖς, νὰ μὴ λείπῃ καθέκαστην ἡ ἀκολουθία ἀπὸ τὸν αὐτὸν Ναόν ...».

362

1696. Παραχώρηση εισοδημάτων μονῆς. Κέρκυρα.

Α. Καραθανάσης, «Συλλογὴ βενετικῶν ἐγγράφων γιὰ τὸν Ἡλία Μηνιάτη (1696-1710)», *Ἑλληνικά* 25 (1972), σ. 320, αρ. Α4.

363

1696-1852. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα, ἐπισκοπικὴ καὶ κοινοτικὴ ἀπόφαση. Ἀρμόλια (Χίος).

Σ. Καββαδᾶς, *Ἀρμολογικὰ ἀπὸ χειρόγραφους κώδικες*, Ἀθήνα 1976, σ. 116-117, 120-131, 126-130, 134-136, 136, 140-147, 153-156.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ. ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΗΣ ΔΩΡΕΑΣ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ
ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ («ΕΜΠΑΤΙΚΑ»)

1788, 2 Μαΐου

«... Τὴν σήμερον ἐδῶ παρὸν συναγμένον τὸ χωρίον τῶν Ἀρμολείων, ἱερεῖς καὶ παροῖκοι καὶ οἱ εὐρισκόμενοι γέροντες τοῦ χωρίου Νικολῆς Σιδεράκη καὶ Μιχάλης Φιλημάτης, ὅλοι συνοδικῶς μίαν βουλὴν καὶ μίαν γνώμη, ἔστοντας καὶ νὰ ἦταν παλαιὰ συνήθεια εἰς τὰ ἀνδρόγυνα, ὅπου ἐγίνονταν καὶ ἔπερναν ἐμπατίκαν, οἱ γυναῖκες ἤγου χαρίσματα - καὶ ἤπερνε κάθε μιὰ κατὰ ποὺ θέλει ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, τὴν σήμερον ἤρσαν εὐλογον οἱ προεστοὶ καὶ παροῖκοι καὶ γέροντες τοῦ χωρίου, ὅποιος ἂν εἶν' ἐκεῖνος ὅπου δώκει παραπάνω ἀπὸ τις 8 ὀργυιὲς νὰ ἔχη νὰ πλερώνη στὸν εὐρισκόμενον ἄγαν γρόσια 500 καὶ ὅποιος νοτάρως τὸ γράψη νὰ βάλου τῶν προεστῶν καὶ τῶν γερόντων νὰ χουν οἱ προεστοὶ νὰ τὸν κρίνουν μὲ τὸν Δεσπότην κατὰ πῶς τοῦ πρέπει.

Καὶ ὅποιον γεροντίκιν ἔχει νὰ χαλάση τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα νὰ χη νὰ πλερώνη καὶ αὐτὸ τὸ γεροντικί στὸν εὐρισκόμενον Ἄγαν γρόσια 300 ...».

364

1697. Διαθήκη. Βενετία.

Κ. Μέρτζιος, «Ἀνέκδοτα ἡπειρωτικὰ μνημεῖα. Νικόλαος Σάρρος», *Ἡπειρωτικὰ Χρονικά* 13 (1938), σ. 104-106.

364α

1697. Απόδειξη παραλαβῆς. Κύθηρα.

Χρύσα Μάλτέζου, «Μονεμβασία καὶ Κύθηρα», στὸν τόμο *Ἡ Πελοπόννησος τὴν ἐποχὴ τῶν Παλαιολόγων*, Μονεμβασία 1989, σ. 1-2 (= Μάλτέζου, *Βενετικὴ παρουσία στὰ Κύθηρα*, αρ. ΙΓ).

365

1697. Εἰδικό πληρεξούσιο. Σαντορίνη.

Σ. Συμεωνίδης, «Καὶ ἄλλες μαρτυρίες γιὰ τὴν οἰκογένεια Βασ. Λογοθέτη», *Σιφνιακά* 14 (2006), σ. 179-182.

366

1697-1820. Δικαστικὲς αποφάσεις. Νάξος.

Μ. Τουρτόγλου, «Ἡ νομολογία τῶν κριτηρίων τῆς Νάξου (17^{ος}-19^{ος} αἰ.)», *Μνημοσύνη* 14 (1998-2000), σ. 101 σημ. 12, σ. 117-172 αρ. 1-57 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 4, σ. 95 σημ. 12, σ. 111-166, αρ. 1-57).